

Untitled

Reggel a sátor alatt állva még gondolkodtam, de mivel egyáltalán nem fáztam, meg ha már készültem rá, és eljöttem, akkor miért ne próbálhatnám meg :) Az esőbe kiállva nem is lehetett érezni annyira, a sátor alatt a kopogást hallgatva a ponyván sokkal ijesztőbb volt.

Rajt után 100m-el rögtön összetörte magát egy srác mellettem a betonon. Egyszerűen annyira beringatta a bicajt, hogy elvágódott a vizes aszfalton nagy sietségében. Rendesen végignyalta. A kilátóig utolértem Ádámot, majd Kőmönt is, aki Ördögárok előtt a lejtőn a legdurvább saras lejtőn, ahol én gyök kettővel engedtem le a bringát, hogy el ne vágódjak vígan döngetett el mellettem csúszkálva ide oda. Meg is jegyeztem magamban, hogy elég merészen nyomja. Mint kiderült később meg is lett a büjtje a merészségnek. remélem már jobban van! Ördögoldalon kb 50m-t kellett tolni, mert a vizes avaron nem mindenhol lehetett tekerni a teteje felé, de amúgy enm volt semmi probléma. A gumik meg egyszerűen királyak voltak. A sárban is simán lehetett velük a meredekebb részeken is kapaszkodni kaparás nélkül is, nagyon élveztem. Bánkút előtt kezdett el elállni az eső. És azt kell hogy mondjam kicsit bántam is, mert akkor kezdett el rámszikkadni az arcpakolsá, ami kicsit idegesített, meg a lánc sem recsegett addig, amíg esett az eső. Amúgy az esőt meg kifejezetten élveztem. Tök jól frissített és szerintem egyáltalán nem volt zavaró, mivel a Bükk északi oldalán nem volt ragadós sár, csak fröcskölte, de azt nagyon. Meg ennyi sarat még úgysem kaptam soha, nagyon tetszett :) Próbáltam a vízmosásokban menni, mert ott köves volt az alja, nem ragadt bele, simán lehetett tekerni. Lefelé is pocsolyákra vadásztam, hogy mossá a bringát, meg sem próbáltam kerülgetni őket. Azt kell mondjam használt. Volt, hogy tengelyig ért a víz, de utána legalább tiszta lett. Meg így gyorsabban is lehetett haladni. Bánkúton álltam meg egyedül a frissítőnél egy láncolajozásra, aztán mentem is tovább. Ide Kődmön előtt kb fél-egy perccel értem fel, mivel az Ördögoldalon ismét lehagytam.

Innentől betonos gurulások jöttek egy darabig, aztán jött a dzsuva. na az már nem volt olyan fincsi, volt ahol rettenetesen mély volt, de szerencsére még is valahogy simán lehetett tekerni benne. A hosszútávosokkal mentünk pár km-t közös szakaszon, ekkor rongyolt el mellettem Parti, közvetlenül a seggében Hasenfratz Petivel. nagy tányéron tolták felfelé valami elképesztő sebességgel. Épp hogy megelőztek, mikor Hasenfratznak roppant egy marha nagyot a váltója, aztán le is lassított, Parti is hátranézett, várt rá, de aztán mondta neki, hogy menjen, mert valami komolyabb baja van. Kb 10 perc múlva ért csak utol, de akkor lefelé mentünk, úgyhogy darabig nem is nagyon tudott előlem meglépni :)))

Békkő előtt megint rettenetes dzsuva, sikerült is az egyik kis domboldalon eldőlni, mivel kicsúszott az első kerék, de mentségemre legyen mondva, hogy azt a kb másfél méteres szontet gyalog is 20 másodpercbe került leküzdeni :) Katonasíroknál a szokásos tilítói, utána viszont a jutalomgurulás helyett ismét sárdagasztás, a célban pedig drukkolás, ami jól tud esni, úgyhogy köszöi mindenkinek :)

Hoztam a tervet, a 77klicsit simán teljesítettem és egyáltalán nem bánom, hogy nem a hosszabb távra neveztem, hál istennek a körülmények is engem igazoltak! Fáradtság nem nagyon volt rajtam beérkezés után, bár a hidegben a térdem szokás szerint megint elkezdett fájni. 5:14 körüli időt mentem, ami nem tudom milyen eredmény, mert elfelejtettem megnézni az eredménylistát beérkezés után. Lehetett volna jobb is, de lefelé most inkább óvatos voltam, felfelé tudtam csak előzgetni.

Nekem nagyon bejött a verseny, egy két részt leszámítva végig élveztem az egészet, és hál istennek többször is rákezdt a zuhi, ami kifejezetten frissítőleg hatott rám. A gép tökéletesen működött, remélem nincs semmi baja, nagyon meg vagyok elégedve vele, pedig nem akármilyen körülmények voltak. Soha nem voltam még ennyire sáros :)